

בולעטין # 222 - אדר תשמ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

תוספות נדה דף מז/א

ל"ג אילו נאמר כי תבואו הייתי אומר משנכנסו ב' או ג' מרגלים דהא רישא דברייתא הכי איתא בספרי (פרשת שלח) (ובספ"ק דקדושין מייתי לה) משונה ביאה זו של חלה דבעלה כתיב כי תבואו כי יביאך וכאן כתיב בבואכם לומר מיד כשנכנסו קודם כבוש וחילוק אלמא משמע דכי תבואו משמע ביאה חשובה דהיינו לאחר כבוש וחילוק והיכי מצי למימר אפי' ב' או ג' מרגלים אלא הכי גרסינן אי בבואכם יכול אפי' ב' או ג' מרגלים וקאי אדלעיל מיניה:

לא כולהו סלוק - ואם תאמר והלא כל יושביה עליה קרינן לענין יובל לפי שמקצת כל השבטים עלו לפר"ת דאמר דיובל נהג בבית שני מהאי טעמא וי"ל דבבואכם משמע טפי בביאת כולכם ואם תאמר היכי ס"ד מעיקרא דתרומה בזמן הזה דאורייתא לרבי יוסי והוי סייעתא לר"ל דלעיל הא ר"ל גופיה סבר דלר' יוסי תרומה בזמן הזה דרבנן בפרק הערל (יבמות ד' פא.) וי"ל דהוי מצי למימר וליטעמיך: צום הרביעי זה י"ז בתמוז

שנשתברו הלוחות ובטל התמיד והובקעה העיר ושרף אפוסטומוס את התורה והעמיד צלם בהיכל צום החמישי זה ט"ב שבו חרב הבית בראשונה ובשנייה צום השביעי זה ג' בתשרי יום שנהרג בו גדליה בן אחיקם צום העשירי זה י' בטבת שבו סמך מלך בבל על ירושלים. הה"ד ויהי דבר ה' אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר בן אדם כתב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים. ואני אומר צום העשירי זה חמשה בטבת יום שבאת שמועה לגולה הה"ד ויהי בעשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותינו בא אלי הפליט מירושלים לאמר הובקעה העיר אלא שביהודה מתענין על המעשה ובגליות על השמועה. ר"ע דורש ראשון אחרון ואחרון ראשון ואני דורש ראשון ראשון ואחרון אחרון ואני רואה את דבריי מדברי ר"ע: ושרף אפוסטומוס את התורה. איכן שרפה רבי אחא אמר במעברתא דלוד ורבנן אמרי במעברתא דטרלוסה: והעמיד צלם בהיכל. ואית תנייא תני הועמד מאן דאמר הועמד צלמו של מנשה מאן דאמר העמיד צלמו של אפוסטומוס מפני מה לא קבעו אינו תענית חיננא אביי דבר ינטה בשם רבי בנייה שלא קבלו רוב ציבור עליהם. א"ר יהושע בן לוי כל מה שנעשה בזה חזר וכל מה שנעשה בזה לא חזר. אמר ר' לוי כתיב אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואין מאור עיניו של אדם חוזר אלא לאחר ארבעים יום הדא הוא דכתיב ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש וגו' וכתיב ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים. ר' זכריה חתניה דר' לוי לאילין טלייא דמיתפניי מן סיפרא ונפקין לון בספריי בו ביום נתאוו תאוה עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם ובשבעת ימי מרים ותסגר מרים מחוץ למחנה. ובארבעים יום של מרגלים וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן וגו' אתון אשכחינן עסיקין בהלכות חלה וערלה אמרו להן לארץ אין אתם נכנסין ואתם עסוקין בהלכות חלה וערלה מיד ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה הוא אמר להן אתם בכיתם לפני בכייה של תפלות היו עתידין אתם לבכות בכייה של ממש בכה תבכה בלילה. תני ר' שמעון בן יוחי כתיב וישמע משה את העם בכה למשפחתיו וגו' על שש עריות שאסר להן משה אמר לון אפילו כן מה חמיתון אמרין ליה ארץ אכלת ישביה הוא כל קיריאי דהוינן עלן

תמן הוינן משכחין מתין. אמר להן הקב"ה בטובה שעשיתי לכם אמרתם ארץ אוכלת יושביה היא. כל קיריאי דהוון עלן בה הוה טב קרתא מיית עד דהוון מיטפלין ביה הוון מיללין קרתא ונפקין לון ובר נש לא ידע בהון. ולא עוד אלא דאמרתון ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניה' הלכה ב מתני' בנות צלפחד נטלו שלשה חלקים בנחלה חלק אביהן שהיה מיוצאי מצרים וחלקו עם אחיו בניכסי חפר ושהיה בכור נטל שני חלקים:

גמ' בנות צלפחד אמרו לפני משה רבינו אם אנו בנות צלפחד נירש את אבינו אם אין בנות צלפחד תתייבם אמינו מיד ויקרב משה את משפטן לפני ה' אמר לו הקדוש ברוך הוא כן בנות צלפחד דוברות תן להן אחוזת נחלה תן להן בקרקעות תן להן במטלטלין תן להן חלק אביהן בתוך אחי אביהן. ר' יאשיה אמר ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ דכתיב לשמות מטות אבותיו ואם כן מה תלמוד לומר לאלה אלא מפני הנשים ומפני הקטנים. רבי יוחנן אמר לבאי הארץ נתחלקה הארץ שנאמר לאלה תחלק אם כן מה תלמוד לומר לשמות מטות אבותיו משונה נחלה זו מכל נחלות שבעולם שכל נחלות שבעולם חיים יורשין מתים וכא מתים יורשין חיים. תני ר' יהושע בן קרחה אומר ליוצאי מצרים ולעומדים בערבות מואב נתחלקה הארץ כיצד מי שהיה מיוצאי מצרים ומעומדים בערבות מואב נטל שני חלקים. מיוצאי מצרים ולא מעומדים בערבות מואב מעומדים בערבות מואב ולא מיוצאי מצרים נטל חלק אחד. בנות צלפחד נטלו חמשה חלקים חלקן עם יוצאי מצרים וחלקן עם העומדים בערבות מואב ושהיה בכור נטלו שני חלקים וחלק אביהן בתוך אחי אביהן. אמר ר' יוסי מתניתא לא אמרה כן אלא נתן נתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהן הדא הוא דכתיב ויפלו חבלי מנשה עשרה. יהושע וכלב נטלו שלשה חלקים חלקן עם יוצאי מצרים וחלקן עם העומדים בערבות מואב ונטלו חלק מרגלים הדא הוא דכתיב ויהושע בן נון וכלב בן יפונה חיו מן האנשים וגו'. אבל חלק מתלוננים ועדת קרח נפל לאמצע. ובניהם בזכות אבי אביהן ואמותיהן הדא הוא דכתיב ובני קרח לא מתו. רבי מושלו משל למה הדבר דומה לשני אחים שותפין שיצאו במצרים לזה תשעה בנים ולזה בן אחד וירשו בית עשרה כורין כל אחד ואחד נוטל לתך. החזירם לאבותיהן וחלקום נמצא בן זה מרגלים הדא הוא דכתיב ויהושע בן נון

וכלב בן יפונה חיו מן האנשים וגו'. אבל חלק מתלוננים ועדת קרח נפל
לאמצע. ובניהם

נוטל מחצה ובני זה נוטלין מחצה. ר' דוסתאי בן יהודה מושלו משל למה
הדבר דומה לשני אחים כהנים שותפין שהיו עומדין על הגורן לזה תשעה
בנים ולזה בן אחד ונטלו בית עשרה קבין החזירום לאבותיהן וחלקום
נמצא בן זה נוטל מחצה ובני זה מחצה.

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)